

El Vènto d Tramontana e l Sóle

As baruféva un dì el Vènt'ad Tramontana e l Sóle. Ùn el pretendéa d èsre più fòrte d cl altro, quand'ch'i à visto un pelegrìn, ch'el gnéva avanti inturtià int el tabaro. I du barufanti i à decìs'alóra che sarìa stà el più fòrte chi ch'a fuse riusì a far sì ch'el pelegrìn es cavése el tabaro d'adòso.

El Vènt'ad Tramontana l à cuminsià a supiare con fòrsa, ma più el supiéva, più el pelegrìn el s inturtiéva int el tabaro, tant'che ala fine el pòvro Vènto l à duvù molàg'vìa. El Sóle alóra el s è fat'védre in cèlo, e dópo un fià el pelegrìn, ch'el santéa caldo, el s è cavà el tabaro. La Tramontana l'è stà costréta ad amétre ch'el Sóle el ièra più fòrte d éla.

T èla piàsù la fòla? Vòt'ch'a t la dségna¹ ancóra?

Nota 1 - il fonema /z/ in questo contesto posconsonantico è pronunciato [ʁ] per reazione con la /d/ [d] dentale che precede, come in gran parte del Nord.